

[Justitsministeren.]

jeg mener ikke, der er konstateret misbrug af denne ret. Må jeg i denne forbindelse, mest for at sikre mig mod misbrug, sige, at spørgsmålet om anklagemyndighedens tiltalefrafald jo ikke forelægges justitsministeren. Det er ikke den politisk udnævnte justitsminister, der træffer beslutning om tiltalefrafald. Jeg forstod, at det ærede medlem også vendte sig imod prøvelsladelsesinstituttet, og at det ærede medlem var modstander af benådningsinstituttet. Heller ikke på dette punkt vil det ærede medlem og jeg kunne blive enige, og jeg tror slet ikke, at det ærede medlem her i salen kan få tilslutning til tanken om, at man skulle ændre ved prøvelsladelsesinstituttet eller helt afskaffe benådningsinstituttet. Det er nødvendige korrelater til en straffelov.

Så pegede det ærede medlem på, at man i alle tilfælde skulle sikre sig erstatning, når der afsiges en betinget dom. Hertil vil jeg sige, at der jo er mulighed for at indføje som vilkår, at erstatning skal betales, men i mange tilfælde bliver det ikke et spørgsmål om genopretning over for den skadelidte, men om regres for forsikrings-selskabet, og i så fald bliver synspunktet alligevel et andet.

Det ærede medlem stillede mig spørgsmålet om, hvordan det går med inddrivning af sagsomkostninger i straffesager. Jeg har det ikke præsent, men jeg skal naturligvis undersøge det og vende tilbage til spørgsmålet ved lovforslagets anden behandling.

Det ærede medlem hr. Thestrup gjorde nogle principielle bemærkninger, som jeg gerne vil knytte enkelte kommentarer til. Det ærede medlem sagde, at noget af baggrunden for ungdomskriminaliteten utvivlsomt var den forøgelse af fritiden, vi har oplevet — dette, at de unge ikke var beskæftiget, at de ønskede spænding, og at de så nu og da måtte finde denne spænding i overtrædelser af straffeloven. Jeg tør naturligvis ikke afvise, at dette moment spiller

ind, og jeg er enig med det ærede medlem i, at hvor det er muligt at modvirke tendenser af denne karakter ved at støtte det, man kalder et godt ungdomsarbejde, er det klart, at det må gøres. Også i øvrigt er jeg enig med det ærede medlem i de betragtninger, han fremførte.

Det ærede medlem pegede derefter på et andet moment, som også jeg tillægger megen betydning, nemlig at det er meget væsentligt, at der indtræffer en hurtig reaktion over for lovovertrædere, og det ærede medlem fremhævede i denne forbindelse, at det er hans indtryk, at politiet er overbebyrdet. Jeg giver det ærede medlem ret i, at man gennem årene har pålagt politiet meget omfattende opgaver, som falder uden for det, det ærede medlem med rette karakteriserede som politiets primære opgave: opretholdelse af ro og orden samt kriminalitetsbekæmpelse. Imidlertid har vi gjort det, og det kan vi vanskeligt ændre; vi må i hvert fald så være forberedt på, at andre skal gøre det, og det medfører betydelige omkostninger. Men jeg giver det ærede medlem ret i, at det nok bliver nødvendigt at gå til en forøgelse af politistyrken både for at sikre en mere omfattende patruljering — hvad enten den skal være motoriseret eller gående — og for at forøge effektiviteten i kriminalitetsbekæmpelsen. Vi har derfor allerede taget skridt til at indsamle det materiale, som må til for at dokumentere nødvendigheden af en forøgelse af politistyrken. Om denne forøgelses omfang tør jeg naturligvis i øjeblikket ikke ytre mig.

Endelig nævnede det ærede medlem, at spirituspåvirkning hyppigt kunne være kriminalitetsfremkaldende, også hos de helt unge, og det ærede medlem pegede i den forbindelse som noget konkret på, at man nok må skærpe tilsynet med, at restauranter ikke udskænker spiritus til de unge og heller ikke til motorførere. Jeg er enig med det ærede medlem i betragtningen; synspunktet er rigtigt; men hvordan det kan overføres i praksis, bliver straks et andet spørgsmål.